

Rodiny s postiženým dítětem? Pomáhat jim jezdí organizace I MY, která poskytuje ranou péči

S hendikepovanými dětmi pracují přímo v jejich domovech, kde se celá rodina cítí nejlépe. Organizace I MY poskytuje ranou péči, která podporuje rodiny dětí do sedmi let se zdravotním postižením a ohroženým či opožděným vývojem. V přirozeném prostředí pak s dítětem pracují odborníci, kteří se snaží nalézt nejlepší cesty pro to, aby se celá rodina měla co nejlépe a dítě se co nejrychleji rozvíjelo.

Ředitelka organizace I MY Klára Csírková popisuje jejich činnost jako „odborné poradenství na kolečkách“. Odborníci jezdí přímo do rodin s dětmi s hendikepem a podporují je pomocí dlouhodobé spolupráce. „My jezdíme za rodinami, nemusí oni za námi. Rodině ušetříme čas, peníze a nervy. V domácím prostředí vidí poradce kontext rodiny, vede rozhovor s maminkou nebo oběma rodiči, a dokáže tak lépe posoudit situaci. Druhou částí rané péče je pak speciální pedagogika, konkrétní práce s dítětem. Naši poradci odhalují cesty, kterými jít, aby se celé rodině dařilo co nejlépe,“ vysvětluje Klára Csírková.

Nejlépe poradí rodiny s podobnými problémy

Další činností organizace I MY je setkávání rodin. Pomáhají tomu, aby rodiny, v nichž je dítě s hendikepem, poznali lidi s obdobnými příběhy. „Velmi to zvyšuje sebevědomí rodičů. Mohou čerpat informace od lidí procházejících si tím samým, kteří jim tak mohou nejlépe poradit,“ říká Csírková. Organizace pořádá na jaře a na podzim třídní pobyty pro rodiny, kde mají rodiče prostor pro konzultace i pro odpočinek. Děti jsou pod dohledem odborníků a každému je navíc přidělen jeden dobrovolník, který dítě nespouští z očí. V létě se pořádá podobný pobyt, ale delší, pětidenní.

Podle slov Csírkové se za dobu fungování organizace podařilo vytvořit skupinu asi osmi rodin, které už se několik let setkávají a samy si organizují pobyty s dětmi. „Pochopili, že když jsou spolu, jsou silnější, dokáží se víc podporovat. Je fajn, že na pobyt přijedeme i my z organizace, ale rodiny stejně cítí nejsilnější pomoc v kruhu těch, kteří každý den zažívají to samé. Naším cílem vlastně je co nejdříve tu službu přestat poskytovat, pomoci najít sociální vazby v okolí tak silné, že by dokázaly rodiny udržet,“ popisuje Csírková.

Promítání pro neposedné děti

Organizace I MY provozuje i projekt s názvem Kino pro neposedy. Každou poslední středu v měsíci uspořádá v Kině Soběslav speciální projekci pro děti, jež u filmu nevydrží jen zaraženě sedět. Dětem je dovoleno hlučet, rušit, pobíhat po sále, řehtat se, křičet, zkrátka cokoli je napadne. „Mířili jsme na naše rodiny, které mají problém zajít do kina, protože se bojí, že by jejich dítě rušilo. Chodí k nám pravidelně malí diváci, kteří potřebují chodit a mluvit a vysvětlovat všem, co se na plátně děje. Je to pro národy, které zvládnou kino i s rušivými elementy,“ upřesňuje Csírková.

Během promítání sedí vzadu dobrovolníci s dekou, pokud by si děti chtěly odběhnout hrát. Podle Csírkové vždy bývá vždy více než polovina kina plná, s dětmi s postižením přijdou dvě až tři rodiny, jinak chodí i běžní návštěvníci. „Vysíláme v moderním kině a myslím, že si lidé často ani nevšimnou, o jaký projekt jde. Na začátku všem vysvětlíme, o co se jedná. Přijde mi to jako výborný způsob, jak edukovat Soběslav a okolí. Ještě se nestalo, že by se někdo zvedl a odešel,“ říká Csírková.

Článek je součástí projektu Neziskovky: Co děláme s penězi. Tento projekt vznikl za podpory Nadace ČEZ.